

Krajsovszky Gábor

„Csak az elvek ereje”¹

<Mindszenty bíboros meg volt győződve, hogy a magyar egyháznak helyt kell állnia abban a küzdelemben, amely a kereszténység és az újpogányság között folyik. Akkoriban mondotta: „Fölrasztani az emberiséget és figyelmeztetni a fenyegető veszélyre, ez a mi történelmi helytállásunk értelme. És ez mindenképpen fontosabb annál, mint hogy átmenetileg megalázó egyezkedések árán enyhítsünk szenvedésünkön és javítsunk valami keveset a sorsunkon.”>

Varga László SJ Mindszenty bíborosról

Felelősség a magyar jövőért

Szeretettel köszöntöm a megjelenteket, és akik majd a televízió csatornáján, illetve Youtube csatornán hallgatják végig ezt a programot! Ez a mai kis expozé rövidebb lesz, egy bő negyed órás, mégpedig azért, mert fontos dolgok lesznek még a mai délutánban, ahogyan hallottuk. Többek között annak a könyvnek az ismertetője, ami most került kiadásra. Mindszenty bíborosnak a száműzetése 50 éve történt, a tanulmánykötetekben erről részletes tanulmányok jelentek meg. Én most inkább idézeteket szeretnék felolvasni, illetve részben szabadon megbeszélni. Lakonikusan szeretném mondani, tudjuk nagyon jól, hogy ma mi a világhelyzete a kereszténységnek. És mi az, ami a világból ránk, a keresztényekre is, meg a nemzetállamokra is irtóztos nyomásként nehezedik. Ezt nem lehet elhallgatni, persze vannak, akik esetleg mindezt el akarják hallgatni. Tudnunk kell azt, hogy rengeteg a félrevezetett ember, egyházi berkeken belül is. Nincs idő most itt a tapasztalatokat részletezni, értve ez alatt akár magyarországi szerzetesrendeknek bizonyos tagjait, hívó embereket is, és sajnos nincs kellő fellépés, kellő önvédelmi reflex, ami szinte már úgy érezzük, hogy elkésik.²

¹ 2021. október 16. Előadás a Budapest-Rákosszentmihály – Szent Mihály plébánia közösségi termében

² <A mindenkori magyar szellemi elit azonban onnan ismerszik meg, hogy nemcsak érzi, hanem tudatában is van ennek a sajátos magyar küldetésnek. Itt érkeztünk meg Önökhöz. Ezért – összhangban a saját szakmai karriercéljaival – a szellemi emberek feladata errefelé, hogy megértsék ezt a küldetést, a közéleti kérdésekben reflektáljanak rá, a küldetés idővel mindig változó formáit és bővülő tartalmát megragadják, leírják, és felkínálják a nemzet azon polgárainak, akik más természetű, nem szellemi hivatást üznek. Vagyis a magyar szellemi élet embereinek, ahova Önök is tartoznak, az állapota és teljesítőképessége Magyarországon mindig nem egyéni, hanem nemzetstratégiai kérdés. Ezen belül is a tehetségek felkarolása, modern szóval a tehetséggondozás a magyar nemzet egyik legnagyobb kihívása és erőforrása is egyben. Önöknek, a Jóistentől kapott, kiemelkedő szellemi adottságaik okán minősített felelősségük van a magyarok jövőjéért. Ezeregyszáz év súlya nyomja a vállukat. Legyenek érte hálásak, és tegyék, amit tenniük kell!> In: Orbán Viktor beszéde a Mathias Corvinus Collegium tanévnyitó ünnepségén. Budapest, 2021. szeptember 9. <https://miniszterelnok.hu/orban-viktor-beszede-a-mathias-corvinus-collegium-tanevnyito-unnepsegen/>

<A polgár egyik fő ismérve a felelősségvállalás magáért és környezetéért, ez utóbbi pedig tágabb értelmezésben a saját hazája. Ha lakói felé úgy fordul, hogy azokat nem tartja méltónak a szuverenitásra vagy esetleg statáriummal fenyeget egy általa megvetett politikai csoportot, az nem citoyen, hanem a csöcselék élére álló ócska demagóg. Az ilyeneket a történelem örökkön hergelt tömege minduntalan saját maga falta fel.> In Bódi Ábel: A polgári karakter. <https://magyarnemzet.hu/velemeney/2021/09/a-polgari-karakter>

Vissza szeretnék nyúlni XII. Pius pápához, és felolvasni azt a dekrétumot, ami tisztán és világosan definiálja azt, hogy a keresztény embernek mi a kötelessége egy ilyen helyzetben. 1949. július 1-jén kelt ez a dekrétum, amit XXIII. János pápa is megerősített, és utána sajnos a keleti politika vonala miatt ez lekerült a napirendi pontok közül. Idézem XII. Piust. „Azok a hívő keresztények, akik a kommunisták materialista vagy keresztényellenes tanítását vallják, főleg ha védelmezik és propagálják, ezen tény alapján a katolikus hit aposztazáinak minősülnek, az apostoli szentszék hatályába tartozó kiközösítés alá esnek, és nem járulhatnak szentségekhez. Amikor a nép képviselőit választják, katolikus polgároknak nem megengedett olyan pártokra vagy jelöltekre adni a szavazatukat, akik, még ha nem is hangoztatnak a katolikus tanítással ellentétes elveket, de mégis társulnak a kommunistákkal és támogatják őket cselekedeteikben.”³

Tiszta, világos beszéd. Sokkal többet kellene ma halljuk, ehelyett szinte alig halljuk. Sajnos meg kell, hogy mondjam, tényként, nem vádként szeretném mondani; annak idején megértésünket kérték, de mi nem tudtuk megérteni; 2014-ben fizetett hirdetésként szeretttük volna két magyarországi egyházi lapban megjelentetni ezt a nyilatkozatot, de visszautasították. Hát most innen próbáljuk a hitünket megvédeni. Ez egy aránytalan küzdelem, az Isten segítségével bízunk és gondolunk Dávid és Góliát küzdelmére. Mert ma mi történik? Akik akkor ilyen elveket, Isten nélküli és Isten-ellenes elveket vallottak, azok ma újult erővel törekednek a hatalomba, törekednek a kereszténységet letaposni, a nemzetállamokat elpusztítani.

A destruktív aberrancia mai következményei

Nyilván, ahogy mondani szokták, ez egy ateista, vagy inkább kontrateista irányvonal, és látjuk azt, hogy a normalitástól teljesen eltérő, aberráns dolgokat akarnak rákényszeríteni az emberekre, a nemzetekre. És ne felejtjük el, hogy – és itt Márfi érsek atyát szeretném idézni, akinek egy nagyon korrekt, tárgyilagos írása jelent meg az iszlamizációról – az iszlamizációnak is az a célja, háttértámogatással, hogy elpusztítsa a még valamennyire kereszténynek mondható Európát.⁴ No, most, szokták kifogásként emelni, hogy a kánonjogban ajánlva van, hogy ne lépjen az egyház a politikai kérdések talajára. Erkölcsi, nemzet-megmaradási kérdéstről van szó, nehogy másképp értelmezzük, és Mindszenty bíborosnak – ezen a konferencián már elhangzott egyszer, de újra meg szeretném ismételni – három nagyon komoly nyilatkozata szól erről.⁵ Az emlékirataiban a következőket írja: „mivel a politika ledöntheti az oltárt, és romlásba viheti a halhatatlan lelkeket, súlyosan kötelező lelkipásztori feladatnak tekintetem a szavazópolgárok alaposabb tájékoztatását és felvilágosítását, még pártpolitikai vonalon is. A lelkipásztoroktól jövő egyértelmű eligazítással megakadályozható a vallásellenes vagy társadalmakat és a közkerkölcsöt romboló mozgalmak hatalomra jutása. A hit meggyengülésének a jele, ha az egyház ateista mozgalmakkal szemben, a pártpolitikában semleges álláspontot foglal el, és hívei ily módon

³ Az Apostoli Szentszék dekrétuma a kommunizmusról. <https://www.karizmatikus.hu/hitvedelem/vatikani-dokumentumok/2787-az-apostoli-szentszek-dekretuma-a-kommunizmusrol.html>

⁴ Márfi Gyula: jegyzetek az iszlámról. <https://2022plusz.hu/wp-content/uploads/2021/08/Jegyzetek-az-islamrol.pdf>

⁵ Krajsovsky Gábor: Kommunizmus és kereszténység ma Magyarországon. <https://keresztény.eu/kommunizmus-es-keresztenyseg-ma-magyarorszagon.html>

megtévesztett lelkiismeretére hagyja a döntést” – írja Mindszenty bíboros az emlékirataiban. 1926-ban a Zala megyei újságban pedig a következő olvasható. Ez csak egy rövidebb idézet onnan, az egész cikk ennél hosszabb: „A vallás élet és valóság, mely erkölcsöt irányít. Viszont a politika is erősen beavatkozik a vallás és a vallás külső szervezeteinek a dolgaiba, azért szükséges az ellensúlyozás, a vallás viszont-beavatkozása a politikába.” Ha Mindszenty bíborost valaki tiszteli, és reméljük, minél többen tisztelik a világban, akkor ezeket a szavait is nagyon súlyosan és komolyan kell venni. „Pártot csak párttal lehet ellensúlyozni. Nem általános frázisokkal, s a nemzeti ügynek nem szentimentális humanizmussal, hanem hódoló, odaadó szeretettel való szolgálata mindig gondviselés-szerűen kijelöli azt az irányt, ami mellett kötelező az állásfoglalás.” Tehát nincs semleges álláspont, és nem csak azért, mert az Úr Jézus is azt mondta, hogy ha semleges vagy, úgymond se hideg, se meleg, akkor kivetlek a számból. Mindszenty bíboros erről szóló harmadik nyilatkozatát 1974. október 10-én a ZDF magazinnak adta, Bécsben, emlékiratai megjelenése alkalmából. A vatikáni zsinat is kinyilvánította: „az egyház mindig és mindenütt igénybe veheti a jogot, hogy a politikai jelenségek felett is ítéletet mondjon, amikor a személyes szabadságjogok és a lelkek üdve ezt megköveteli”. Ez egy egyértelmű üzenet a legegyszerűbb és a legmagasabb képzettségű keresztény embernek is, akik vezető pozícióban vannak, vagy akik imádságukkal, nevelésükkel, példájukkal ezt elő tudják segíteni.

A mai eltévelyedések valódi okai

A következő fejezetrészt szeretném egy rokon tüzes lelkű – és itt a Szentlélek tüzére gondolok – Banga Béla jezsuitától idézni, amihez mondok egy könyvcímet, amit kötelező olvasmánnyá kellene tenni: Magyarország újjáépítése és a kereszténység. Ez rajta van az Interneten, digitálisan, és ezt annak idején a Szent István Társaság adta ki 1920-ban, és most a Kárpátia Stúdió újra, nyomtatott formában megjelentette. Ezt a könyvet viszont éppen egy egyházi lapunk referálta a közelmúltban; tehát amit az előbb mondtam, azt most szeretném ezzel is pozitív módon kiegészíteni. Banga Béla – csak néhány gondolatot szeretnék ebből elmondani – ebben a könyvben Trianonnak az okait támasztja alá. És most 100 év múlva mondhatni, hogy már az elvett országrészeinkkel, de bizonyos tekintetben, sok tekintetben ugyanott tartunk, mint Trianon idejében. Mi volt ennek az oka? Többek között a következők: „Glasszé kesztyűsen bántunk – most idézem Banga Bélát – notórius betörőkkel, előzékenyen hajladoztunk ravasz népámítók és zsarnokok előtt, vagy legalább megtettük nekik azt a nagy szívességet, hogy hallgattunk róluk, s nem lepleztük le gonosz törekvéseiket. Belátják, hogy maguk voltak a hibásak, miért engedték nemzetünkön úrrá lenni a keresztényellenes, és nemzetgyilkos idegen áramlatokat? Miért nem állták útját a liberális és szocialista mételynek mindjárt a kezdetektől fogva? A tőke úr ma a sajtón, az irodalmon, a közgazdaságtanon. Az vámolja meg az elsőrendű életszükségleti cikkeket éppúgy, mint a gondolatokat. Mindenütt az történik, amit ő akar, akkor indít háborút, amikor akar, s addig nyújtja el, ameddig neki tetszik, és akkor buktat el egy-egy kisebb vagy nagyobb nemzetet, amikor a nemzetközi vállalkozásai szempontjából neki a legelőnyösebb.”⁶

⁶ Bangha Béla SJ: Magyarország újjáépítése és a kereszténység. Szent István Társaság, 1920. <https://mek.oszk.hu/05300/05387/05387.htm>

<Ezt a könyvet (Bangha Béla SJ: Magyarország újjáépítése és a kereszténység. Szent István Társaság, 1920) elejétől végig erős meggyőződés és hit fűti át. Előre sejtem, hogy sokan a szerző egyéniségét fogják olyannak tekinteni, mint akit világnézetében s okoskodásaiban szükségképp előítéletek vezetnek. Ezt a felfogást leghatározottabban vissza kell utasítanom. *Nem azért vallom a kereszténységet minden egészséges nemzetépítő munka egyedül biztos alapjául, mert pap vagyok s a Jézus-társaság tagja, hanem inkább fordítva: azért vagyok szívvel-lélekkel az, aki és ami vagyok, mert a meggyőződéseim ide vezettek és ide vezetnek minden felkelő nappal újból és újból.* Az elfogultság vádját azokra háritom vissza, akik minden meggyőződést és nézetet szentnek és jogosultnak tartanak, csak azt nem, amely a divatos liberális doktrínákkal ellenkezni mer.

Mint valami gúny hat utólag az a szinte gyermekies félelem és megjuhászodottság, mellyel számos vezető emberünk az utóbbi évek során pl. a demokráciáról, a szociáldemokráciáról nyilatkozott: egyik sem meri nevével nevezni a gyermeket, egyik sem mond kemény őszinteségű véleményeket, mindegyik, hímez-hámoz, odaidomítja meggyőződését a napi divathoz, az újságok által kolportált (=terjesztett) s felkapott nézetekhez és jelszavakhoz; sehol egy bátor, energikus hang, sehol a teljes igazság leplezetlen s kíméletlen hangoztatása. *Glaszkesztyűsen bántunk notórius betörőkkel, előzékenyen hajladoztunk ravasz népámítók és zsarnokok előtt. Vagy legalább megtettük nekik azt a nagy szívességet, hogy hallgattunk róluk s nem lepleztük le gonosz törekvéseiket.*

A nemzet megmaradt fiai ma koldus-királyfiak gyanánt bujdosnak ősi örökük elhamvadtt üszkein. *Belátják, hogy maguk voltak a hibásak: miért engedték nemzetükön úrrá lenni a keresztényellenes és nemzetgyilkos idegen áramlatokat, miért nem állták útját a liberális és szocialista mótelynek mindjárt kezdettől fogva!* S föltették magukban, hogy minden erejük latba vetésével fel fogják támasztani a nemzetet végzetes aléltóságából, s új életet lehelnek a halálra bágyadt csontokba. Tudják, érzik, hogy a nemzet nem roskadt volna így le, nem lett volna liberális szabadrablók és sajtóbérencék, szocialista agitátorok és országfosztók áldozatává, ha benső erőiben rég meg nem torpan, ha értelmileg és erkölcsileg meg nem gyöngül s el nem veszti belső ellenálló képességét. Éppen ezért a nemzet újjáépítése munkáját elsősorban benső megújhódással akarják kezdeni. Titáni feladat, melyben megrokkanni könnyű, amelyben kitartani halálos kötelesség!

A liberalizmus mindenekelőtt filozófiai s világnézeti rendszernek indult, de a gazdasági liberalizmussal szoros összeköttetésben áll; emez az előbbinek logikai folyománya. A filozófiai liberalizmus a szabadság nevében fokról-fokra kivonta magát nemcsak a természetfölötti gondolatok, a személyes Isten hite s az Egyház törvényhozó hatalma alól, hanem megkérdőjelezte magának az emberi gondolkodásnak örök törvényeit, a gondolkodás szabályait is.

A liberalizmusnak mindkét megjelenési formája: a filozófiai és gazdasági liberalizmus ellen mélyebb gondolkozók régóta felemelték óvó s intő szavukat. Rámutattak arra a végzetes tévedésre, amely a szabadságnak öncéllá emelésében rejlik s arra a szabadságtiprásra, mellyel az erősebbnek korlátlan szabadságjoga szükségképp együtt jár. Szabadság kell; a szabadság hatalmas érték; csak hadd érvényesüljenek az erők és tehetségek, az egyéni leleményesség, kezdeményező kedv és vállalkozási készség. De a szabadsággal szemben érvényesülnie kell más, éppoly fontos szempontoknak is. A szabadságnak veszedelmei is vannak. Mennél több szabadságom van nekem veled szemben, annál kevesebb a te szabadságod velem szemben. Kötelesség nélkül nincs emberhez méltó élet, nincs kölcsönösség, nincs kölcsönös szabadságtisztelet; már pedig minden kötelesség szükségképpen megszorítása a szabadságnak. A szabadság jelszava éppen azért félrevezető jelszó, mert ugyanannyi rosszat is jelenthet, mint jót; ugyanúgy ráhúzható minden bűnre és aljasságra, mint jótetre. A tolvaj, a rabló, az uzorás, a kéjenc, a gyilkos mind szabadságot akar: több szabadságot a saját céljai érdekében. A szabadság korlát nélkül örület és gonoszság. Tisztán látja ezt mindenki, de a liberalizmus frazeológiájának uralma akkora volt, hogy ilyesmit hangoztatni senki sem mert; ezekről a modern jelszavakról is állt az, amit a halottakról mondanak: «semmit, csak jót», ezeket csak magasztalni volt szabad. A liberalizmusnak köszönhetjük mindenekelőtt azt a káoszt, mely mai kultúréletünket jellemzi, a nagy egységek és összefoglaló szempontok teljes hiányát a vezető modern gondolatokban. A liberalizmusnak köszönhetjük végül a tőke túltengő uralmát, melynek folytán egész közgazdasági életünk úgy van berendezve, hogy a pénz mindig több pénzt hódít meg s a pénztelen szegénység mindig nagyobb nyomorba süllyed, s amelynél fogva a tőke urai szinte abban az arányban válnak a közélet, a kulturális élet s a világfejlődés korlátlan uraivá, amily arányban nélkülözik a szociális szolidaritásérzetet s a liberalizmus által megvetett s maradnak gúnyolt keresztény erkölcsiséget. *A tőke úr ma a sajtón, az irodalmon, a közgazdaságtanon, a parlamenteken és kormányokon; az vámolja meg az elsőrendű életszükségleti cikkeket éppúgy, mint a gondolatokat; mindenütt az történik, amit ő akar; akkor indít háborút, amikor akar s addig nyújtja el, ameddig neki tetszik és akkor buktat el egy-egy kisebb vagy nagyobb nemzetet, amikor az nemzetközi vállalkozásai szempontjából neki legelőnyösebb.*

A liberalizmus a könyörtelen önzés rendszere. Azé az önzésé, amelynek szemében a köz nem számít többé; amelynek elve a minél nagyobb egyéni haszon, tekintet nélkül a tényleges szükségletekre, tekintet nélkül a kisebb eszközökkel fáradságosabban dolgozó kisegzisztenciákra, tekintet nélkül a társadalom organikus jellegére s tekintet nélkül a kultúra magasabb javaira vagy az erkölcs és társadalmi szolidarizmus törvényeire.

A magam és szeretteim életének szeretete előbbre való, mint az ártó támadó életének a szeretete – ez a tiszta katolikus morális tanítás (és nem a modernista) adja az alapot többek között a jogos önvédelemhez és a védekező háborúhoz is. És ez nincsen ellentétben az ellenségszeretet parancsával, ugyanis jogom van a saját életemet jobban szeretni, meg a szeretteimét, mint az ellenségét, az ártó támadóét, sőt *kötelességem is* jobban szeretni, mert ha nem így van, akkor *azok ellen vétkezem nagyon súlyosan*, akiket elsődlegesen szeretnem kell, akikről kötelességem gondoskodni.⁷

Sajnos Európa "keresztényeinek" súlyos mulasztásáért, *a jogos önvédelem hiányáért* bűnhődik az is, aki ártatlan. Érdekes, *ezért* soha senkinek nem jutott eszébe egyszer sem bocsánatot kérni, persze nem mintha azzal valami is megoldódna. A keresztények – manapság egyre inkább egy teljesen hamis és hazug "szeretetfogalom" örve alatt – borzasztó erőtlenek lettek, még rendes szavunk sincs a legitim és erkölcsös erőbevetésre, *s a kereszténység is tehet arról, hogy Európa ide jutott.*⁸

Nem ma írta Banga Béla, de próféta volt akkor is, és próféta most is, tehát az Isten szavának a közvetítője. „A gyárak és áruházak gyarapodásának kímélet nélkül áldozatul esnek az erkölcsi és kultúrjavak. Halhatatlan emberi lelkek millióit könyörtelen hidegvérúséggel dobják oda Moloch –ez az alvilágnak a pogány istene – izzó karjaiba. A nagyvárosok és nagybankárok jelentősebb személyiségek lesznek a püspököknél és tudósoknál (azaz mint a püspökök és a tudósok – KG). Közhasznú tevékenységet csak az folytathat, aki termel és üzleteket köt.”⁹

Én most tovább kell, hogy lépjek az idő miatt, de sokszor talán a kevesebb több, és én azt remélem, hogy ez most is így van. Most szeretnék egy idézetet valakitől, az 1956-os magyar szabadságharcról, jelen van, és ő föl fogja ismerni, és én is meg fogom mondani, hogy kitől van ez az idézet: „Világos számunkra, az ellenség nem a barikád túloldalán nyomul, Heródiás lányának tánca véget ért. S a fejsze most nem a próféta nyakára, hanem a fák gyökerére került. Igaza lett Jézusnak, az ember ösellensége rég elfoglalta a védvonalakat, belülré jutott. A magyar nép 50 éve támadt forradalmát – ez az akkori évfordulón hangzott el – önmagunkon kell befejeznünk. Ne tőrjünk a mocskot, kicsit se, rejtve se. Akarjuk, hogy életünk legyen, bőségben legyen, s az mindenkié legyen. Tegyük, ami tőlünk telik, de azt teljesen.” Elárulom a szerzőt, Balás Béla püspök atyának a gondolatai ezek.

A gyárak és áruházak gyarapodásának kímélet nélkül áldozatul esnek az erkölcsi és kultúrjavak; halhatatlan emberi lelkek millióit könyörtelen hidegvérúséggel dobják oda Moloch (= az alvilág istene) izzó karjaiba. A nagyvárosok és nagybankárok jelentősebb személyiségek lesznek a püspököknél és tudósoknál; «közhasznú tevékenységet» csak az folytat, aki termel és üzleteket köt.>

⁷ Krajsovszky Gábor: Jogos önvédelem, igazságos háború, halálbüntetés.

http://eucharisztikuskongresszus.hu/pdf/KG_hit_59.pdf

⁸ Osztie Zoltán: Eddig és ne tovább! <https://demokrata.hu/magyarorszag/eddig-es-ne-tovabb-2-285650/>

Osztie Zoltán: Európából valami tönkre ment.

https://www.belvarosiplebania.hu/tartalom/europabol_valami_tonkre_ment

⁹ Bangha Béla SJ: Magyarország újjáépítése és a kereszténység. Szent István Társaság, 1920.

Prófécia az 1940-es évekből

És akkor a maradék időben egy nagyon érdekes dokumentumból szeretnék idézni. Mindszenty-Pehm József annak idején az Édesanya című könyve első két kötetét még ki tudta adni, legkésőbb 1942-ben, a II. kötetet, és ő egy harmadik kötetet is készített. És ő úgy tudta, hogy ezt a kötetet annak idején, amikor őt letartóztatták, az Ávó megsemmisítette. Istennek hála, rosszul tudta. Ez a harmadik kötet – és most nagyon jó, hogy ebben tévedett Mindszenty bíboros, de hát nem is tudhatta másképpen – az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában teljes terjedelmében megtalálható. Ez sok száz oldal, én ezt most kutatom. És ameddig eljutottam, azokból kigyűjtöttem néhány olyan idézetet, amelyik szintén vág a mai helyzetre. És ez ott van benne, ami most itt el fog hangzani, ezt újra meg szeretném erősíteni. Mindjárt megértjük, hogy miért mondtam ezt ilyen nyomatékkal.

„Mi talán nem értjük meg, de elkövetkezik az az idő, amikor az ötezer éves európai kultúra felett Dzsingisz kán kései seregei tombolnak. Üszköt vetnek Reimsre, a párizsi Notre-Dame-ra, a bécsi Stephanskirche-re. Annak a Nyugatnak, amelynek asszonyai nem anyák, hanem élettartolók a legfiatalabb életsorban – Magyarországon 30-40 ezer abortusz évente – így írja Mindszenty bíboros, nagyon keményen el kell pusztulnia, azaz önmagát pusztítja el. És talán kár lesz érte?” Hát bizony minden emberi lélekért kár. De ezzel Mindszenty bíboros nyomatékosítja azt, hogy az önpusztítás mennyire súlyos véték. A következő, amit ő megjegyez, ugorva jelenbe: „Aposztázia volt Marxé, a történelmi materializmus logójával – ugye, amelyik most a reneszánszát éli, a neomarxizmus, a liberalizmus formájában – megtagadta az eget, és a földdel lezárta az emberi életet, és sűvöltött a Rajna, Duna, Néva amerikai gyárai körül, és kiteljesedett az orosz bolsevizmusban, magyar-spanyol-mexikói kommunizmusban, német Spartacus mozgalomban. Nem egy tant tagad, nem egyszerűen a sziklától szakad el, hanem megtagadja az egész hitéletet, erkölcsi tanítást, kinyilatkoztatást, szembefordul a természet törvényeivel, az étellel, összetöri a Tízparancsolat tábláit, letépi a szív faláról az odaírt törvényt, és kítüzi a tökéletes nihilizmus logóját. Ez Lucifer sektája és új vallása. Ezek a saját tanítással keverték és torzították a kinyilatkoztatást, Marxék letörték az egyéni, családi és testületi jogot, az államot helyezték trónra. Persze azt a fajta államot, amelyet ők akartak. Itt már a kereszténység egésze elsikkad, ez a civilizált pogányság nihilizmusa.”¹⁰

¹⁰ <Mi talán nem értjük meg, de elkövetkezik az idő, amikor az 5000 éves európai kultúra felett Dzsingisz kán késői seregei tombolnak; üszköt vetnek Rheimsre, a párizsi Notre Dame-ra, a bécsi Stephanskirchére. Annak a Nyugatnak, amelynek asszonyai nem anyák, hanem élet-tartolók a legfiatalabb életsorban, el kell pusztulnia. És talán kár lesz érte? Keresztény létükre nincs meg náluk a természeti törvény.> ÁBTL 3.1.9. V-700/35 Mindszenty-ügy 17.

<Nem állítjuk, hogy valamely nép ereje kizárólag a lélekszámon fordul meg, függ az a kulturális, gazdasági, politikai erejétől is. De az is bizonyos, hogy a kultúrfölény, a gazdasági és politikai súly elhanyaglik kellő népszaporodás nélkül; ha megvan, az adja mindegyiknek a dinamikát. Ha egy nemzet erőteljesen szaporodik, fejlődik, bármilyen történelmi válságot el tud viselni, de ha szaporodásában meggyengül, ez végzetesebb lehet számára, mint bármilyen véres, veszített háború.> ÁBTL 3.1.9. V-700/35 Mindszenty-ügy 69.

<A forradalom kezdeményezője és láthatatlan vezére kilétére egész biztonsággal következtethetünk a forradalom immár megismert, rothadásig beérett gyümölcséből. Gyümölcséről ismerjük meg a fát. Babylon összevissza és nyugtalan, kopárra letarolt mezején ez a fa a két zászló egyikének a rúdja. Lucifer a zászlótartó – amióta lázadó csapatával villámként lebukott az égből, látnia kellett, hogy Krisztus, az Isten Fia az ő helyére az emberi nemet helyezte. A Megváltó tervében ott van a család, az édesanya a természet és kegyelem rendjében. Ezért, mint

Prófétai Igehirdetés

És akkor záró mondatként ismét egy idézet következik, ugyancsak Mindszenty bíborostól a most megjelent Igehirdetésem című könyvből, az 1957 és '61 között az amerikai követségen elmondott beszédeinek a magyar fordításából.

„Óvakodjatok a hamis profétáktól. Arra kell odafigyelni, ami a háttérben áll. Az erkölcs legfőbb őrszeme – akkor ugye XII. Piusz pápa – kijelenti, hogy az önvédelem – amiből ma nagyon kevés van, teszem én hozzá – egyenlő és legális fegyverekkel megengedhető, sőt kötelező.”¹¹

Mennyit kaptam én úgynevezett keresztény körökből is, hogy hagyjam az önvédelmet! Bizony ám. Voltak problémáim emberekkel, akik azt mondták, hogy hagyjuk az önvédelmet, tegyük le a fegyvert az ellenség előtt – most ezt nem részletezem; nem vitatkoztam velük tovább, hanem elküldtem részükre ezeket a fenti idézeteket. Tehát ezt megtenni kötelező. „Mi az Egyházat, az igazság pillérét és őrét követjük. A béke fontos, de nem ez az egyetlen emberi jó. Attól félünk, hogy láncra verve kell megélnünk a békét. Nemcsak békéért imádkozunk, hanem békéért az igazságban. A békét követő szövegek mögött mi igazságot és szabadságot akarunk, de mindenekelőtt valódi békét Istennel.”¹²

tajtétkzó, dühös oroszlán (a sátán) arra összpontosítja minden erejét, hogy az embert a boldogulásában megakadályozza, a családot szétdúlja, az anyaság erejét megsemmisítse, emelkedés helyett zuhanás legyen annak osztályrésze.> ÁBTL 3.1.9. V-700/35 Mindszenty-ügy 87.

<Ekkora a bűn és ilyen életsodró örvénnyel, szerte a világon tömeglázadásként, megrázó látvány Istennek, világnak és angyaloknak. Az emberiség látott aposztáziákat. Tömeg-aposztázia, elszakadás Istentől, hittől, Egyháztól, az arianizmus (Arius által alapított krisztológiai eretnecség és iskola, mely szerint a Fiú nem egylényegű az Atyával.), amely végighálózta az ismert világot, három világrészt és úgy felforgatta, hogy Szent Jeromos szerint felnyögött bele a föld. Világ-aposztázia a XVI. századé, amelyben népek, nemzetek elszakadtak Krisztus Egyházától, most már 4 világrész érezte, nyögte a szakadási forradalmat. Aposztázia volt Marxé, a történelmi materializmus lobogójával, megtagadta az eget és a földdel lezárta az emberi életet és süvöltött a Rajna, Duna és Néva, Amerika gyárai körül és kiterjedt az orosz bolsevizmusban, magyar, spanyol, mexikói kommunizmusban, német Spartacus-mozgalomban. De ez a forradalom, a születésszabályozás végigjárja az öt világrészt. Nem faj (germán), nem egy társadalmi osztály (proletariátus) veti bele magát az aposztázia forradalmába, hanem átjárja az egész társadalmat, az arisztokráciát, a középosztályt és a társadalom mélyét.> ÁBTL 3.1.9. V-700/35 Mindszenty-ügy 88.

<Nem egy tant tagad, nem egyszerűen a Sziklától szakad el, hanem megtagadja az egész hitéletet, erkölcsi tanítást, kinyilatkoztatást; szembefordul a természet törvényeivel, az étellel, összetöri a Tízparancsolat tábláit, letépi a szív faláról az odaírt törvényt és kitűzi a tökéletes nihilizmus lobogóját. Ez Lucifer szektája és új vallása. Ezek a saját tanítással keverték és torzították a kinyilatkoztatást; Marxék letörték az egyéni, családi és testületi jogot, az államot helyzeték trónra. Itt már a kereszténység egésze elsikkad, ez a civilizált pogányság nihilizmusa.> ÁBTL 3.1.9. V-700/35 Mindszenty-ügy 88-90.

¹¹ Igehirdetésem – Mindszenty József bíboros szentbeszédei az amerikai követségen 1957-1961. Szerkesztette, jegyzetelte és a bevezető tanulmányt írta: Fejérdy András. Magyarországi Mindszenty Alapítvány, Budapest, 2020. 90. /1958. július 13./ <https://www.mindszentyalapitvany.hu/alapitvany/kiadvanyok/igehirdetesem-mindszenty-jozsef-biboros-szentbeszedei-az-amerikai-kovetsegen-1957-1961>

¹² Igehirdetésem – Mindszenty József bíboros szentbeszédei az amerikai követségen 1957-1961. Szerkesztette, jegyzetelte és a bevezető tanulmányt írta: Fejérdy András. Magyarországi Mindszenty Alapítvány, Budapest, 2020. 90. /1958. július 13./ <https://www.mindszentyalapitvany.hu/alapitvany/kiadvanyok/igehirdetesem-mindszenty-jozsef-biboros-szentbeszedei-az-amerikai-kovetsegen-1957-1961>